

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **Oživení, o. s.**, se sídlem Lublaňská 18, Praha 2, zastoupen Mgr. Petrou Bielinovou, advokátkou, se sídlem Muchova 232/13, Praha 6, proti žalovanému: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, se sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9, zastoupen Mgr. et Mgr. Petrou Harantovou, advokátkou, se sídlem Palackého 389/7, Plzeň, o přezkoumání rozhodnutí představenstva žalovaného ze dne 15. 11. 2011, č. j. PP/33/2011, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2012, č. j. 10 A 9/2012 - 83, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2012, č. j. 10 A 9/2012 - 83, **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 7. 11. 2012, č. j. 10 A 9/2012 - 83, zrušil rozhodnutí představenstva žalovaného ze dne 15. 11. 2011, č. j. PP/33/2011, a rozhodnutí Dopravního podniku hl. m. Prahy, akciové společnosti, ze dne 17. 11. 2007, zn. 400000/143/2007 (bod I. výroku). Dále bylo žalovanému uloženo, aby žalobci poskytl kopii všech smluv platných ke dne 2. 10. 2007, které byly uzavřeny mezi žalovaným a společností Inženýring dopravních staveb, a. s., IČ 27923673 (bod II. výroku). Podle bodu III. výroku rozsudku je žalovaný povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení částku 12 600 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Tento návrh stěžovatel odůvodnil s tím, že účinek rozhodnutí Městského soudu v Praze znamená nenahraditelnou újmu v tom smyslu, že reálným vydáním kopie všech smluv tak, jak byly soudním rozhodnutím definovány, by mohlo dojít k porušení obchodního tajemství, neboť uvedené smlouvy

takové informace i dle výslovného vyjádření společnosti Inženýring dopravních staveb, a. s., obsahují, což je proces naprosto nezvratný.

Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil k výzvě soudu ze dne 10. 1. 2013, č. j. 6 As 81/2012 - 25, a to podáním ze dne 17. 1. 2013, podle něhož žalobce považuje návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti za překvapivý, neboť žalovaný dle svého vlastního vyjádření žalobci veškeré jím požadované informace již poskytl, a to dopisem ze dne 13. 12. 2012, který byl žalobci doručen 14. 12. 2012. Smlouvy byly žalobci poskytnuty bez výraznější ochrany jakýchkoliv informací, když jen výjimečně jsou znečitelněna místa obsahující jména fyzických osob. Znečitelněná místa ve smlouvě se tedy rozhodně nemohou týkat opakovaně deklarovaného obchodního tajemství, jehož vyzrazením by se snad žalovaný mohl cítit ohrožen. Žalobce za této situace nevidí žádný racionální důvod pro odklad vykonatelnosti rozhodnutí, které již bylo ze strany žalovaného dobrovolně, byť po uplynutí pariční lhůty, splněno. Žalobce dále poznamenal, že žalovaný svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nijak neodůvodnil, pouze v obecné rovině odkazuje na blíže neurčené obchodní tajemství, které údajně mají uzavřené smlouvy obsahovat.

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu (zde městského soudu), nese v dané věci stěžovatel (zde žalovaný). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační

pokračování

stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Uvedené požadavky stěžovatel v posuzovaném případě nesplnil. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze uvedl, že žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že reálným vydáním kopie všech smluv by mohlo dojít k porušení obchodního tajemství, které údajně mají uzavřené smlouvy obsahovat. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. v podobě tvrzení a prokázání vzniku nepoměrně větší újmy pro stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zdejší soud se proto již druhou podmínkou nezabýval.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele nejsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2012, č. j. 10 A 9/2012 - 83. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Krejčí